

Vertalers zijn een soort omgevallen boekenkasten

Wat ik zo heerlijk vind aan vertalen is dat je iets meepikt en leert van allerlei verschillende onderwerpen en werelden. Welk boek je ook vertaalt, je ontkomt niet aan Google, want er zijn altijd wel termen die je niet helemaal kan plaatsen. Ik kan me niet voorstellen hoe vertalen vóór het internettijdperk was. Het schijnt dat je dan uren in de bibliotheek zat en veel instanties belde.

Zaken opzoeken is leuk, maar er zijn grenzen. Zo vind ik het bijvoorbeeld erg vervelend als mijn auteur van golfen blijkt te houden en dat zijn personages tussen de bedrijven door dus veelvuldig laat doen.

Internet biedt natuurlijk niet altijd uitkomst, maar dan zijn er gelukkig een heleboel collega-vertalers die te hulp schieten. Ik sta er ook altijd weer van versteld hoe graag 'vreemden' bij de politie of andere instanties je willen helpen met het vinden van een antwoord op een lastige vraag.

Ik vertaal zowel fictie als non-fictie en het ene boek vergt natuurlijk meer onderzoek dan het ander. Een greep uit het afgelopen jaar:

- Door een thriller met een forensisch antropoloog als hoofdpersoon moet ik me niet alleen verdiepen in maden, lijkenvet, het fenomeen 'skin slippage' en de Latijnse benamingen van ledematen, maar ben ik ook aan het mailen met een gerechtelijk patholoog over verbrande lichamen en verbrijzelde schedels.
- Door boeken over terrorisme en memoires van een Amerikaanse diplomaat weet ik nu een hoop meer over de oorlog in Irak. Zo vragen mensen om feestjes me wel eens of ik daar soms heb gewoond...
Omdat je allerlei islamitische termen moet opzoeken, kom je soms echter ook op websites waarbij je maar hoopt dat de AIVD je internetbezoek niet volgt.
En er komt bij zo'n oorlog ook een hoop wapentuig kijken. Dan helpt het als de echtgenoot van een collega-vertaler bij defensie werkt en je kan helpen met de benaming van bepaalde raketwerpers en commando's die 'onze jongens' in het veld gebruiken.
Soms vind je meteen een plaatje van wat je zoekt, zoals een 'HESCO-barrier' in een legerkamp. Maar ja, hoe heet zo'n ding in het Nederlands? Dus toch maar verder googelen tot je een ons weegt.
- Door een boek dat zich afspeelt in Venetië krijg ik niet alleen ontzettende zin om naar die stad te gaan, maar moet ik me ook verdiepen in kunst, het stratenplan en de verschillende manieren van transport over het water. Of sta je vanwege datzelfde boek opeens in de keuken van je favoriete Italiaanse restaurant omdat je Amerikaanse auteur naar nu blijkt onjuiste Italiaanse scheldwoorden gebruikt. Maar zo legt de kok me wel haarfijn uit wat dat woord nou precies betekent.
- Een boek van twee futurologen stond barstensvol financiële termen. Tot mijn schrik moet ik de 'financiële *glossary*' van ABN AMRO bookmarken, want wat weet ik nou van 'stop orders', derivaten, credit ratings, hedge funds en junk bonds?

Boekvertalers

Over het vak, de vertaler, de wereld en het boek

<http://www.boekvertalers.nl>

Kortom, als vertaler leer je elke dag weer iets nieuws.